

ÁPRILIS:

Tillmann J. A.

Aranykori megfigyelések

Április 1.

A nap fénypontja, amikor a kávé és a füst felhajtó erejével szemlélhető az ég kékje. (Nem lévén ismételhető, csak napjában egyszer.)

Április 2.

A korszellem egyre markánsabb formákat ölt: a poszthumán emberhez méltó alakzatok, az autók hol a vicsorgó vadak, hol a varangyok varázslatos vonásait mutatják.

Április 3.

A közvetített valóság, ahogy azt pl. vezető helyi változata megjeleníti, maga a hatványozott zűrzavar és zagyaság: gigászok a gané szintjén, a szépség a száalmasság szomszédságában, a fenséges a fertelmessel elegyítve, egy oldalon jelenik meg.

Április 4.

Amilyen mértékben izolálódunk egymástól, olyan mértékben válunk az összeköttetés médiumainak kiszolgáltatottjaivá.

Április 5.

A Nyugodt Nap Éve, amit gyerekkoromban egy bélyegen láttam, olykor ma is eszembe jut; a nyugtalanság évei közepette egy Nyugodt Nap; amikor már egy nyugodt nap is oly ritka.

Április 6.

A lámpavasakon arcmások lógnak. Ahogy a dolgokat intézik, előbb utóbb eredeti példányaik is erre a sorsra juthatnak.

Április 7.

A humanizmus mára valamiféle ködös homállyá vált, amin keresztül az emberi valóság éppoly kevésbé érzik, mint az antropológiai adottságok.

Április 8.

A „hozzáértő, dolgozó nép okos gyülekezete” olykor számszerűen kifejezésre juttatja ítélőerejét. Ennek kétségtelen pozitívuma, hogy nem pusztán esetleges tapasztalataink és önkényes feltevéseink tudósítanak az egy főre eső nemzeti jellem- és elmeerő felől.

Április 9.

Lehetőségek mindig vannak: személyes téren a jóga, hészükhia, sztoa hármassága, közösen pedig Az utolsó Ötéves Terv. („Nagy közös és bátor változtatásra van szükség: Magyarország megszüntetésére.” – Gyenis Tibor)

Április 10.

A zengetett szat hang, amit jógán hallatok, véget nem érőnek tűnik és szakadatlan szála az égbe ér.

Április 11.

Amint a Legnagyobb Magyar méltán észrevételezte:
„A magyar horizont mindinkább elsötétedik.”
(Széchenyi István: Napló, 1843. 05. 11.)

Április 12.

Parasztok között paradox helyzetbe kerül az ember:
ha belépve köszön (öltözőben, váróban, etc.)
a parasztnak nem köszönnek vissza – ha nem köszönök
hozzájuk hasonlóan érzem magam.

Április 13.

A bontakozó tavasz számtalan szépsége bukkan elő,
ágakon, virágokon, arcokon.
Minden a megvilágításon múlik.

Április 14.

Az identitásproletárok végzetlen szellemi
nyomorúsága féktelen képzelettel és serénységgel
jár együtt; nem elég nekik a fantasy fényezése
a szkíta sztyeppéken, a sci-fi is kell, a Szíriusz béta.

Április 15.

A fáradtságos testi munka sokkal inkább,
mint az ún. szellemi, közvetlenül kiváltja
az érzelmeink megelégedettségét és örömét.

Április 16.

Az általános egyenlőség elbeszélése az I.ten előtti
egyenlőség félreértéséből folklorizálódott, jóllehet
állításának tarthatatlansága már az utcára kilépve
nyilvánvaló.

Április 17.

A szellem arisztokráciája az egyetlen nemesség;
nem születés, hanem esetlegesség, törekvés
és kegyelem összjátéka képesít rá.

Április 18.

Értelemes főkérdések szövegeit elemzik, taglalják,
érvekkel hadakoznak ellenük, és a legkevésbé sem
érezik, hogy ezzel nemcsak hatásukat fokozzák,
hanem magukkal is egyenrangúnak tekintik őket.

Április 19.

Egy dongó repült be az ablakon, a betolakodókat
régebben lecsaptam, ám azóta, hogy olvastam
a repülő rovarok háromnegyedének eltűnéséről
az elmúlt 30 év során, abszolút állatbaráttá kezdek
válni, inkább szelíden kitessekeltem.

Április 20.

A görög szabadságharcban, később a spanyol
polgárháborúban számos önkéntes vett részt.
Most meg a dzsihádba mennek. Előbbiek a görögység
és a kereszténység hatására, utóbbiak Mohamed
híveiként.

Április 21.

A gondolkodás a megkülönböztetőképességen,
a különbözőségek tekintetbevételén alapul.

Április 22.

A felebaráti szeretet – úgy héber eredetije, mint német megfelelője (Nächstenliebe) – a közeliak, sőt a legközelebb lévők iránti szeretet kívánja, nem ellenséges hordák importálását.

Április 23.

Bérencok és bérszajak a falak és a médiumok felületein – a faciális és orális prostitúció mint a kortárs közszolgálat mindközönséges minősége.

Április 24.

A krónikus Kárpát-medencei kilátástalanságból újabban kilátók építésével vélnek kilábalni. Aminél még Kassák is – lélekben ülni vasútra – kézenfekvőbb lehetőség. A szellem vivőáramáról nem is szólva.

Április 25.

A mindent megváltó, reciklált marxizmus kísértete járja be újra az értelmiség vidékeit. Ám ezúttal hiányzik a kivitelezéséhez kellő, az „osztályharcban vasba öltözött” kritikus tömeg; hála Égnek!

Április 26.

A szövegek száma, határtalan hozzáférhetősége megváltoztatta a mércét. Miért olvassuk a helyi harmadlagost, amikor szinte minden elsődleges is elérhető?

Április 27.

Az evangéliumi tanács nem a galamb okosságának és a kígyó szelídségének követéséről szól - csak az elborult kereszténynemzeti lelkek elmekonstrukciójában válik hittétellé.

Április 28.

Mondják: a kereszténységből a „keresztény lélek” maradt meg. Meglehet, de általában csak a bűntudat és a butaság áthagyományozott párosa mutatkozik.

Április 29.

Az önismeret perspektívájából nem éppen elhanyagolható az a tapasztalat, ahogy az utódok áthaladnak az élet fokozatain, ahogy fokozatos távlatváltások tömkelegén mennek keresztül; és milyen vakfoltok tarkítják egy-egy korszakban az észlelési mezőjüket.

Április 30.

A közelebbi és távolabbi fejlemények lejtése folytán alighanem aranykorként fogunk (és még inkább fognak) visszatekinteni ezekre az időkre. Jóllehet sem fényét, sem értékét sem fogtuk fel eléggé.

